

EXHORTACIÓ APOSTÒLICA *LAUDATE DEUM*. Papa Francesc.

1. La crisi climàtica global

5. Per més que es pretengui negar-los, amagar-los, dissimular-los o relativitzar-los, els signes del canvi climàtic hi són, cada cop més evidents. Ningú no pot ignorar que els darrers anys hem estat testimonis de fenòmens extrems, períodes freqüents de calor inusual, sequera i altres gemecs de la terra que són només algunes expressions palpables d'una malaltia silenciosa que ens afecta a tots. És veritat que no cal atribuir de manera habitual cada catàstrofe concreta al canvi climàtic global. No obstant això, sí que és verificable que determinats canvis en el clima provocats per la humanitat augmenten notablement la probabilitat de fenòmens extrems cada vegada més freqüents i més intensos. Per això sabem que cada vegada que augmenta la temperatura global en 0,5 graus centígrads, augmenten també la intensitat i la freqüència de grans pluges i inundacions en algunes zones, sequeres severes en altres, calors extremes a certes regions i grans nevades en altres. Si fins ara podíem tenir onades de calor algunes vegades a l'any, què passaria amb un augment de la temperatura global d'1,5 graus centígrads, del qual estem a prop? Aquestes onades de calor seran molt més freqüents i més intenses. Si s'arriba a superar els 2 graus, es fondrien totalment les capes de gel de Groenlàndia i de bona part de l'Antàrtida, amb enormes i gravíssimes conseqüències per a tothom.

Resistències i confusions

6. En els darrers anys no hi han faltat persones que van pretendre minimitzar aquesta constatació. Esmenten suposades dades científicament sòlides, com el fet que el planeta sempre ha tingut i tindrà períodes de refredament i escalfament. Obliden esmentar una altra dada rellevant: que el que estem verificant ara és una inusual acceleració de l'escalfament, amb una velocitat tal que n'hi ha prou amb una sola generació —no segles ni mil·lennis— per constatar-ho. L'augment del nivell del mar i la fosa de les glaceres poden ser percebudes fàcilment per una persona al llarg de la seva vida, i probablement en pocs anys moltes poblacions hauran de traslladar les seves llars a causa d'aquests fets. ■ *(continuarà)*

Diumenge, 28 d'abril de 2024. Núm. 753

DIUMENGE V DE PASQUA

« JO SÓC EL CEP VERITABLE »

A vegades solem dir que la Paraula de Déu és fosca, incomprendible, que costa d'entendre, que no sabem què vol dir, que té un llenguatge arcaic... No és pas així avui. No només és clara, sinó que fins i tot podríem dir que és actual: “... que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat.” (segona lectura). Dit d'altra manera, que no siguem cristians només de nom, sinó amb tota la nostra vida. I és que és molt fàcil dir-se cristià, però ser-ho, costa més, perquè cal estimar de veritat, com Jesús.

Ara bé, superar aquesta dificultat del viure cristià té un secret. Seria molt difícil intentar ser cristià per les nostres. També seria difícil voler ser cristià prescindint dels altres, de la comunitat, de l'Església. Encara seria més difícil ser cristià menyspreant els altres –no només seria difícil, fins i tot seria impossible–. Però tot i voler ser cristià amb els altres i per als altres costaria molt ser-ne si prescindíssim de l'únic que ens pot donar el nom i el fer de cristians: Jesús. “Sense mi, no podríeu fer res” (evangeli).

Quantes vegades intentem fer coses, sense tenir en compte Jesús, al marge de la nostra fe? No us sembla que seriem cristians més coherents i autèntics si ens proposéssim de viure tota la nostra vida, sempre, amb Jesús, units a ell, com la sarment amb el cep? Llavors sí que donaríem fruit, el fruit que Déu espera de tots i cada un de nosaltres.

Jesús fa servir aquesta comparança moltes vegades al llarg de la seva predicació: Espera fruits de la figuera i si no li'n dona, mana que s'assequi. Ens recorda que distingirem els falsos profetes dels veritables, pels seus fruits. I sobretot quan afirma “Si el gra de blat quan cau a terra no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit”

El que importa no és ser cristians (de nom), sinó fer de cristians, actuar com a cristians, és a dir: estimant amb fets i de veritat.

No vulguem ser sarments seques, separades del tronc de saba viva que és Jesús ressuscitat. Només units al tronc, al cep veritable, podrem donar fruit abundant. I encara hem de tenir en compte que per millorar el nostre fruit hem de deixar que el Pare, que és el vinyater, ens esporgui i ens netegi, encara que a vegades alguna esporgada ens dolgui.

L'Eucaristia, el pa de la vida, és Jesús mateix que se'ns dona com a aliment per tal que restem ben units amb ell. La comunió amb el pa eucarístic ens fa sentir la comunió amb Crist, que també ens uneix en comunió amb els nostres germans. Que ell sigui la nostra força per tal que avui i sempre donem un fruit ben esponerós i abundant. ■

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

- Dissabte, 27:** 18,30: Joan i Montserrat Martí
- Diumenge, 28:** 12,00: Pel poble.
18,30: Mn. Joan Solà
- Dilluns, 29:** 18,30: Intenció particular
- Dimarts, 30:** 18,30: Per les Vocacions religioses
- Dimecres, 1:** 18,30: Família Cateura Ribot
- Dijous, 2:** 18,30: Per les Vocacions sacerdotals
- Divendres, 3:** 18,30: Intenció particular
- Dissabte, 4:** 18,30: Jaume Vallmajor Cambó i Joana Terradas Clavaguera
- Diumenge, 5:** 12,00: Pel poble.
18,30: Família Crosas Batista

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes.

PRIMER DIVENDRES

Divendres vinent, dia 3 de maig, és primer divendres. Com de costum, després de la Missa de 2/4 de 7 del vespre, tindrem l'exposició del Santíssim i la Pregària de Vespres, que acabarà amb la Benedicció eucarística.